

★ אפשר לראות
 ★★ רצוי לראות
 ★★★ חובה לראות
 ● לא בדאי לראות

קולנוע

סרטים חדשים

מרגו שלי (מוגרי, תל-אביב, תל-אביב) אהבה של שני אנשים מעדות שונות, זרמות שונות, ותנאי חיים שונים, מבווימת בידי **מנחם גולן**, מבוצעת בידי **עודד תאור** מן **לכנה פינקלשטיין**, בעזרת **ברכה נאמן**.

סרטים אחרים

ג'והנה (תל-אביב, תל-אביב) בין הריצות הקלות על שפת-הים, בתוך פרחים, עלידי השמש השוקעת, ובכל שאר המקומות הפנים שגילה קלוד ללוש, ובין ההזיות נוסח פליני, ובין סיפור האהבה נוסח אמריקה, והפילוסופיה נוסח גן הילדים, בין כל זה

בוגרים לא יזיק לצפות ולהאזין לו. **ליאור** **ברנשטיין** ינצח על תימורת פיל-הרמונית, שתבצע את **תשורת יום הז'י** **רת** והסימפוניות ה-9 **לדימיטרי שוסטקובסקי** לו תוקדש התכנית. ב-21.00 **מבט** לחדשות ולאחר מכן, **מבט לספורט**, ב-21.45 **החיים הטובים** — סרט דוקומנטרי על הבעיות הדמוגרפיות שפקדו את ישראל; על הירידה בגודל ה-משפחה היהודית.

ביום השלישי ה-15.4.69 תפתח הטלוויזיה **בהסניגורים** (ב-20.00), סרטון באנגלית, מסורה שלא חסתיים לעולם (וזאת אחרי חדשות ותכנית לאשה בשפה הערבית), ו-לאחר **מבט** לחדשות (בשעה 21.00) יהיו המראיינים **כמהיזה אחת** עם (כמובן של המראייין יוחלט רק ברגע ה-אחרון, כרגע לא הוחלט דבר) וב-22.00 תכ-נית על קיבוץ לוחמי הגיטאות שהיא עימות בין שני דורות, העבר, אנשי המחתות, והע-תיר, ישראלים החמודים והעוקצנים. **מירה** **המרמש** בימה בעזרת העורך **דוד מילר שטיין**.

תיאטרון

★ **לילה במאי** (בימות) הוא מחזה של פרה ספרותית קדושה: **א. ב. יהושע**. סיפור על משפחה ירושלמית נירר-סית ויחסים בין נפשות, ובמיוחד בין אח-לאחותו, שאצל אינגמאר ברגמן היו מתקב-לים על הדעת (ראה: **מבעד לזכוכית האפלה**), נראים מפוכקים ו"עשויים" ביצירה ש-לפנינו, כשהמתח העצום שפקד את הארץ-ערב מלחמת ששת-הימים משמש להם רקע-בלתי הכרחי. **רחל מרובם**, **עודד תאור** מן **וגילה אלמגור** עושים מאמצים כנים להתגבר על מלל ספרותי מדי, חסר הפת-עות וחוש עיתוי בימתי, בבימוי של **יוסף יזרעאלי** שפיצל את נקודות הכובד בין ה-דמויות הפוחלציות, ובהתרכזותו היתרה בצד-החיצוני של ההצגה החמיץ (ולא עזר לא-בכך המחבר) את הפואנטה.

★ **הבתולה מרומא** (בתיאטר-רון הקאמר) מאת **בנימין גלאי**, מוכיחה כי המחבר הוא אשף השפה העברית, וכל-הבמאי **גרשון פלוטקין** היה מצליח יותר-לוא היה מביים מחזה אחר. **זאב רווח**, הוא היחיד שהרוויח משהו מהשתתפותו ב-הצגה. ההומוסקסואליסט החביב שהוא מג-לם, מצליח לרגעים להפיג את השיעמום.

★ **המרפסת** (בתיאטרון העירוני של חיפה) הוא מחזה ססגוני, בלתי-רגיל בעומק רעיונותיו ובדרך ההצגה התיאטר-לית, מאת **ז'אן ג'נה**. הבמאי, **ליאונרד שר**, לא תפס זאת והיה נאמן לתרגום הכ-בד, הסר העסיסיות של **לתי מגד**, השחק-נים ברובם אינם בשלים, "להרים" יצירה

בלתי-רגילה זו, הממשילה את עולמנו לבית-בושת אחד גדול.
 ★ **הרכבת האחרונה** (התיאטרון הפתוח) היא סאטירה חברתית-רבת הברקות שחיבר **עמוס קינן**. הבימוי הקצוב של **הדל נאמן** ו**ישראל גוריון** יעיל אומנם, אך לעתים, מרוב תנועה, מת-שטש העיקר — רעיונותיו של קינן — והתנועה הופכת לעיקר. **רחל דובסון** מצליחה להינתק מהאנסמבל ולרכוז אליה, בצדק, את מלוא תשומת הלב.

★ **שידוכין** (בימת השחקנים) היא הצגה משעשעת למדי עליפי קומדיה של **ג'ורג' הנראית** כיום מיושנת וקלושה, לא

בן-זאב ונתיב ב"המרפסת"

רק בגלל התרגום, אלא בעיקר בגלל הבימוי. **מיכאל כפיר** הוא היחיד המצליח לגלם דמות אמיתית נוגעת ללב. שחקנים מעולים **עודד קוטלר**, **זהרירה חריפאי** ו-**עדנה פלידל**, עושים מאמצים עקרים ל-גלם דמויות חיות.

בידור

★ **אין אהבות שמחות** (בהפקת בימות) מציג את **יופי כנאי** בשיאו ככורן. הוא יודע להגיש פיזומון, לא-כומר, אלא כפיומנאי, וקטעי הקישור קול-חיים מפיו במשוכה. כשלבדברים יש תוכן בן-כות **ג'ורג' שבנאי** מבצע כ-20 משאונסוניו) **כשניסים אלזני** מטפל ב-"בימוי" — קטעי קישור, תאורה ומיקרופר-נים, וכשאת בנאי מלווה תזמורתו של **סמו** **הבחן**, הקבל המופע מימד של תיאטרון-שיאנו קיים בהופעתו האיטית של ברסאנס

★ **ג'אז פלוס**, היא להקת המחול שקפצה אלינו מאקרון הסלווית. הכוריאוגר-פיה של **שמעון בראון** חביבה, אך דלה. הרקדנים (בעיקר הגברים) מצויינים. התלבו-רות חביבות. המוסיקה המוקלטת, התאורה והרקע הבימתי, מוזנחים אך אינם מצליחים, כמעט, לפגוע ברעונות המופע.

★ **הכפיל** (תיאטרון גוג ומוגו) מפ-גיש את **אבנר חזקיהו** המשעשע כרגיל, עם **איצקו רהימוב** שהוא שחקן רגיש המצליח להפוך אפיוודה לעיקר, בקומדיה-קלושה ששותפים בהגשתה לא פחות מאר-בעה מחברים ומתרגם אחד (**נפים אדר** **ני**), אשר יחד עם **אלברט כהן**, שאינו מפריע בתפקיד הראשי, לא נעזרו בבימויו היבש של **יוסף כרמון**.

★ **משהו לא נורמאלי** (תי-אטרון אהל) נכתב עלידי **עמוס קינן**, אך אין זו עדיין ערובה לטיבו כהצגה. **מורי מנגוס** בשיימה בעבר בלהקות צב-איות, תהסה אלף ואחד פעלולי בימוי אל המרקחת הסאטירית העליוה של קינן, שאף חיבר את הפיומונים. המוסיקה של **יוחנן זראי** ו**רפי בן-מישה** עליוה למדי, אך אין מי שיבצע אותה. **ז'ארמן אונקוב** סקן הולכת לאיבוד בכל הטאראאם הצב-עוני הזה, עד כי לא נודע כי היא ז'ארמן.

תערוכות

★ **הצייר מויכאל לביטוב** מציג אוסף ציורים במספר סכניקות. בתערוכה זו, המוצגת בגלריה דוגית, אפשר לראות את חיפושיו של האמן הצעיר בדרכי האמנות. אין זו תערוכה מגוונת במיוחד, אבל ניתן לראות בה שמיכאל לביטוב שולט בטכניקה של הרישום בשחור לבן. הוא בעל דימיון מפותח ביותר ורגישות ראייתית גבוהה. ה-ציורים הצבעוניים, בניגוד לאלו בשחור-לבן, לא מקוריים וגיכרת בהם השפעת ציי-רים אחרים. רוב הציורים דומים אחד לשני.

★ ארבעה ציירים מציגים את יצירותיהם בבית עמונאל ברמת-גן: **יצחק לשיצ'ינפי** **קי**, **מנחם לימבורגר**, **אלי סופר** ו-**פרדי פביאן**. התערוכה היא פרי יוזמתם של ראשי הציבור ברמת-גן, והיא באה להע-לות את רמת האמנותית של העיר. מבחי-נה אמנותית אין תערוכה זו תצוגה מרעי-שה ובחלקה היא אוסף של ציורים חובבניים.

★ **את** תערוכתו המאוד פיסולית של "הקצב הצעיר" אפשר לראות בגלריה שבמ. ניתן לראות שם פסלים, מעשה ידיו של **יגאל תומרקין**, המציג לנו שוב בן-בות של חלונות ראוה ממולאות בריגים, מזלוגות ועגלים מברונזה. כל זאת בסניגונו-קבוע של תומרקין.

נאמן ב"מרגו שלי"

אפשר לבלות שעתים נחמדות בסרט צבעוני, יפה מלא תלבושות ופיאות נוכריות ואווירה מקצבת, על צעירה מקסימה (זנבייב וויט) ה-י מסתובבת חסרת מטרה בין גברים ומיטות-של לינדון של ימינו.

★ **תינוקה של רוזמרי** (אלנבי, תל-אביב) התינוק הבלתי ידוע שעומדת ל-דת רוזמרי, כל הדברים המוזרים המתרח-שים סביבה, בסביבה תרבותית טיפוסית, ה-דפיקות והנקישות ששומעים בלילות, והאנ-שים שמתים פתאום, כתאבדים, או מתעו-רים, כל זה מותח, ומוציא מהאדם את ה-ביטחון הבלתי מעורער שהיה לו לפני ש-נכנס לאלם הקולנוע במציאות הברורה ש-הוא מכיר. **רומן פולנסקי** הוא איש קול-נוע בדם ו**ז'אן קאסאבין**, ובעיקר **לויה פארז** משחקים מצויין.

★ **יומנה של חרנית** (גור-דון, תל-אביב) ניתוח גאוני של חברה מסוי-מת, בזמן מסויים, מתאים לכל החברות-בכל הזמנים, לכל הצופים, מכל הסוגים.

טלוויזיה

ביום החמישי ה-10.4.69 ב-20.00, שוב-מסע אל ארץ **לא נודעת**. הפעם יסבירו לנו משהו על **ריה הקאוויאר** בים ה-כספי, ב**פרצוף שכמוך**, שעשועון לזיהוי פרצופים (21.30) נחזה בפרצופיהם של **שרי גא פרידמן**, **פרידל שטרן**, **אברהם מור ועדנה שביט**, ינחה **יצחק שמר** **עזני** בטילונו של **אפרים אבא**, ובשעה 22.00 סרט של הארץ ממתניה לו **קוצר רוח: מועג הקסמים** של המכון לפריון העבודה. מוסיקה קלה עריבה ניתן יהיה לקלוט מייד לאחר מכן בביצוע זמרי פסטי-בל סאן-רמו.

ביום הראשון ה-13.4.69, אחרי חדשות (19.30) וקריאת שירה בערבית, ישודר ב-20.00 **קונצרט לבני הנעורים** שאף ל-

הצגה חדשה

★ **בית קברות למכוניות** (תיאטרון אהל) הוא מחזה חשוב של מחזאי בן-זמננו, הספרדי החי וכותב-בצרפת — **פרננדו אראבל**. קשה להגיש למסקנה זו לאחר-ראיית ההצגה בתירגומה ובבימויה של **עדנה שביט**. זוהי טראגדיה גרוטסקית הזועקת לבימוי פולחני של אשף-במה, ולשחקנים וירטואוזיים. ההצגה של הגברת שביט פשטנית, חסרת חן ואופי.

זוהי אליגוריה הממשילה את עולמנו הממוכן, לבית-קברות (אחד גדול) של מכוניות, המשמשות לנו כבית-מלון ארעי. כדי להביא הצגה כזו לקהל בוגר, חובה בראש ובראשונה שצוות-הופכי המחזה להצגה יצטיין בבגרות תיאטרלית מקצועית, אחרת מתקבלת הצגה בלתי מלוטשת שאפילו חוג דרמטי-אוניברסיטאי היה מתבייש בה, וזה באמת מה שקרה על בימת-האהל.

לשבחה של הגב' שביט ניתן להיאמר כי ניתנה "ללכת על-בטוח", לכן גייסה לעזרתה את הצייר **יגאל תומרקין** והמל-חין הצעיר **מיכאל סגה**, שעבדו על מחכים לגודו של **סמואל בקט** בהבימה (שמחזה האבסורד של אראבל מוספע ממנו לא-במעט: ראה גודו וסוף המשחק, במיוחד) ואכן זהו הצד המק-צועי שבהצגה.

שולמית אדר מפגינה משחק מלוטש, בתפקיד שהוא הרבה-למטה מיכולתה, ו**יעקב איינשטיין**, בתרגילי הסדר שהוא מבצע, מזכיר בדיוק את אותם תרגילים שביצע לפני הרבה שנים יעקב איינשטיין בהצגת החייל האמני שווייק.

משחקם של מרבית השחקנים הצעירים חיצוני, מופרז והיה-אולי נשכר, לוא הבימוי היה חשמיע לנו את קולם (ככתוב-אצל אראבל) ולא היה מראה לנו את פניהם, המזכירים פני-חובבים, שאפילו בבימת הקיבוץ כבר אי-אפשר למצוא, ואפשר-כי בעטיים מוסחת הדעת מן העיקר, ומשטשת משמעותו ה-עמוקה של המחזה.

אדר ואיינשטיין ב"בית קברות למכוניות"